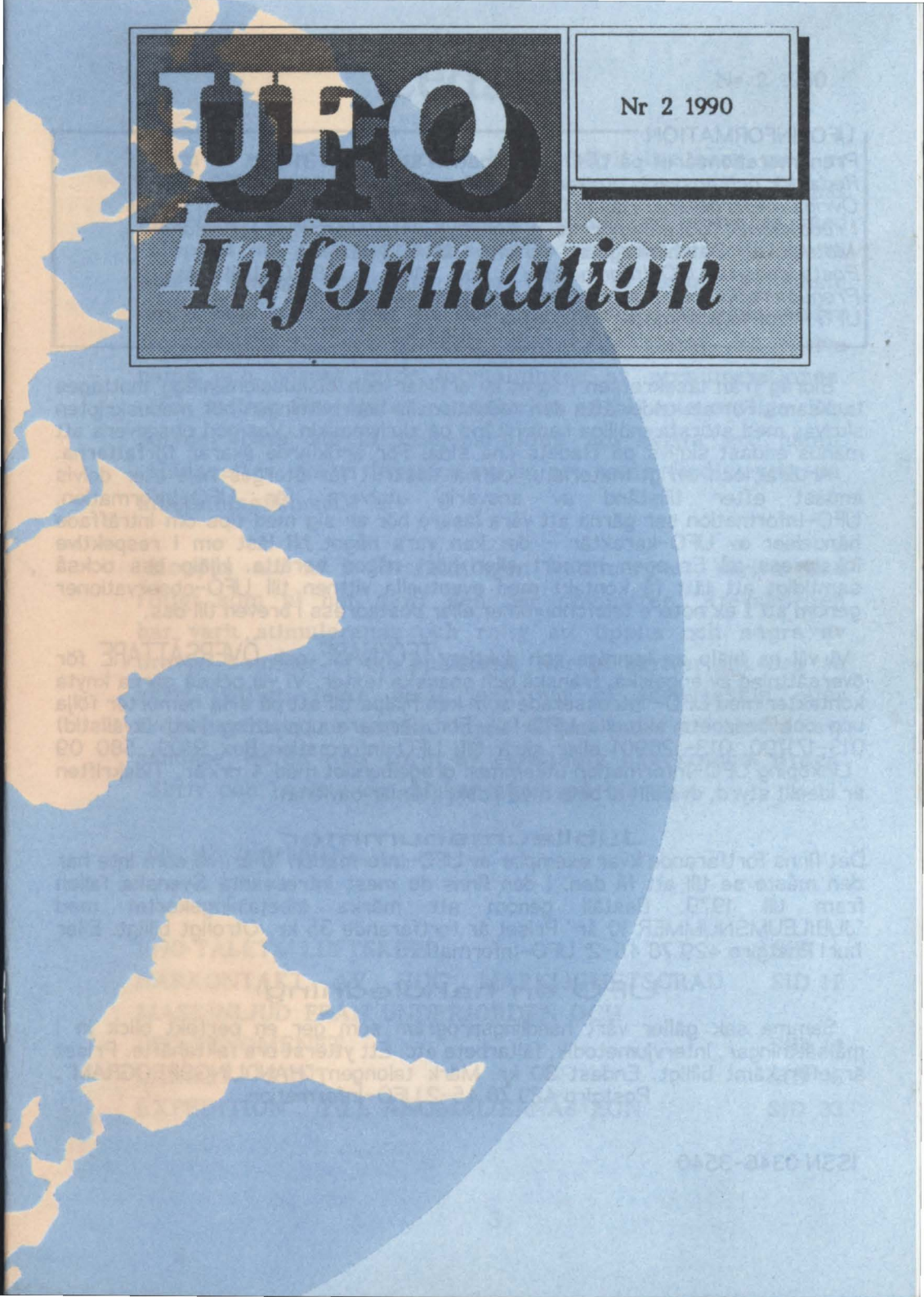

UFO

Nr 2 1990

Information

UFO-INFORMATION

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.- 31 dec.
 Redaktör och ansvarig utgivare: Kjell Thörnlund. ☎ 013-171790
 Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson, Gassan Darwiche, Matti Knutti
 I redaktionen: Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund
 Möteslokal: Danmarksgatan 4 B kv. ☎ 013-126901
 Postadress till UFO-Information: Box 9109, 580 09 Linköping
 Prenumeration och medlemskap: Postgiro 429 78 45-2
 UFO-Information kostar 100:- helår

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något NI läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga **TECKNARE** och **ÖVERSÄTTARE** för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information Box 9109, 580 09 Linköping UFO-Information utkommer oregelbundet med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Jubileumsnummer

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta Svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 år" Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt. Eller hur! Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information

UFO en handledning

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättningar, intervjuetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförsämrat billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM". Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

Som ni redan har märkt så har vi blivit lite sena med nr 2 i år, och som kompensation för vår senfärdighet så har ni fått fyra extra sidor i detta nummer att gotta er med.

Hoppas att semester och sommar har varit bra och att ni längtat riktigt ordentligt efter UFO-Information. Vi måste tacka alla som svarat på det extra utskick vi hade under Juli månad. Nu vet vi vilka som hade glömt att skriva namn och adress inför inbetalningen av prenumerationen.

Har ni inte fått det extra utskicket så bli inte oroliga. Det betyder bara att ni inte har glömt att skriva ert namn.

Hädanefters ska vi försöka att ha ert namn färdigtryckt på inbetalningskortet.

Hoppas att ni i fortsättningen kommer att skriva lika flitigt som ni har gjort den här sommaren. Brevskörden har varit stimulerande och rolig att öppna och några av breven kommer vi att publicera. När ni skriver till oss så skriv tydligt, texta helst, och har ni skrivmaskin eller ordbehandlare så använd den. Glöm inte att skriva avsändare, då en viss form av ersättning kan komma ifråga.

Skriv och berätta om ni har något på hjärtat.

Nu till innehållet:

1890-TALETS LUFTSKEPP	SID 4
NARKONTAKT AV HÖG MARKLIGHETSGRAD	SID 12
MASKINLJUD FRÅN UNDERJORDEN OCH	
UFO-FENOMENET	SID 14
LANDET RUNT	SID 16
EXPEDITION TILL ANOMALIERNAS ZON	SID 33

1890-talets luftskepp

av Steven A. Arts (Nebraska, USA)

DET ÄR LÄNGE SEDAN FSR PUBLICERADE NÅGOT OM DEN EXTRAORDINÄRA UFO-VÅGEN ÖVER FÖRENTA STATERNA UNDER ÅREN 1896-97. FÖR GANSKA LÄNGE SEDAN ÄGNADE VI EN HEL DEL UTRYMME ÅT DESSA HÄNDELSER, MEN IDAG MÅSTE DET FINNAS GANSKA MÅNGA YNGRE PERSONER SOM INTE ENS HÖRT TALAS OM DET EGENDOMLIGA FENOMENET MED DE STORA "LUFTSKEPPEN", VILKA VAR UTRUSTADE MED MYCKET STARKA STRÅLKASTARE, VILKA VERKAR HA BESÖKT STORA REGIONER I USA UNDER FÖRRA ÅRHUNDRADET. TVÅ TING VERKAR GANSKA SÄKRA NÄR DET GÄLLER DENNA UFO-VÅG. FÖR DET FÖRSTA VERKAR DET INTE HA FUNNITS EN ENDA RAPPORT NÅGONSTANS I AMERIKA OM EN FARKOST AV 'TE-FATS'- ELLER 'SKIV'-FORM UNDER DESSA ÅR (TROTS ATT EN ANMÄRKNINGSVÄRD SÅDAN FÖREKOMMIT I DENISON, TEXAS I JANUARI 1875). FÖR DET ANDRA OMHANDLADE INTE EN ENDA AV DET STORA ANTALET RAPPORTER SOM LÄMNATS AV AMERIKANER SOM UPPGAV SIG HA SETT BESÄTTNINGEN PÅ LANDADE MASKINER 1896/97 "SMÅ VARELSER" ELLER "STORA HUVUDEN". DESSA BESKRIVER I STÄLLET MYCKET "NORMALA" INDIVIDER SOM LIKNAR AMERIKANER TILL STORLEK OCH UTSEENDE. VARJE REDOGÖRELSE FÖR DEN OBSERVERADE FARKOSTEN GÄLLER NÅGOT STORT OCH TILL FORMEN LIKT ETT LUFTSKEPP ELLER SOM VI SENARE KALLADE DEM "ZEPPELINARE". SÅ VILKA DET NU ÄN VAR SOM UNDERSÖKTE FÖRENTA STATERNA 1896/97, VERKAR DET INTE HA VARIT NÅGRA I STIL MED DE SMÅ, STORHÖVDADE VARELSER SOM HEMSÖKER OSS IDAG. RED.

* * * * *

Iakttagelserna började göras i Sacramento-området i Kalifornien i november 1896. En av de allra första iakttagelserna, som publicerades i dagstidningen SACRAMENTO BEE av den 18 november, uppvisar en skillnad. Man hör röster, som talar engelska.

Under rubriken "VOICES IN THE SKY" kan man läsa följande:

"Häpna invånare som bor längs en i stort sett diagonal linje genom staden, men ganska långt ifrån varandra, uppger att de inte endast såg fenomenet, utan även hörde röster komma från det mitt i luften - inte änglars viskningar, inte gravlika mumlanden från onda andar, utan begripliga ord och glada skratt från människor.

"Vid de intervaller då det glittrande föremålet, som om det vore obekymrat över sin skyldighet att

hålla rak kurs, sänkte sig farligt nära hustaken, hörde man röster i skyn säga:

'LYFT UPP HENNE, SNABBT! DU GÅR RAKT MOT DET DÄR KYRKTORNET.'

"Sedan såg man hur ljuset på himlen lydde något slags mystisk beröring och steg till en ansenlig höjd, från vilken det återupptog sin sydvästliga kurs."

Artikeln fortsätter med att giva några ytterligare detaljer och hänvisar till en man som uppgives vara uppfinnare av just ett sådant luftskepp och som planerar att flyga det från New York till Kalifornien.

En annan del av historien relaterar berättelsen om en herr Charles Lusk, kassör på Central Electrical Street Railway Company, som såg luftskeppet. Han hörde också en röst som sade:

"BRA, VI BÖR KOMMA FRAM TILL SAN FRANCISCO VID MIDDAGSTID I MORGON."

Vagnspersonal vid spårvägen sade att de såg luftskeppet, som var ballongformat. De ansåg att det var en ballong.

En herr G. C. Snyder uppgav i samma artikel att luftskeppet absolut inte var någon meteor.

"Jag försäkrar er," rapporterades han ha sagt, "att det inte är något skämt i detta vad mig anbelangar. I går kväll, omkring tio minuter i 7, såg jag ett ljus som befann sig ungefär ovanför Ijugosjunde gatan och P Street, vilket seglade i sydvästlig riktning. Det steg och föll och svängde från höger till vänster som om det framdrevs av något slags motorkraft. Det var ett vitt ljus och var inte någon stjärna eller meteor. Det är jag säker på."

Den där sydvästliga kursen, som omnämnts vid två tillfällen, skulle naturligtvis ha tagit luftskeppet i nästan rak kurs till San Francisco.

I två dagar senare kopierade SACRAMENTO BEE en artikel som ursprungligen publicerats i SAN FRANCISCO CHRONICLE om luftskeppsrapporterna som vunnit allmän uppmärksamhet i den staden.

CHRONICLE ställde följande fråga:

"Finns det där uppe i skyn fyra muntra och oförskräckta mänskliga resenärer som betygar sin sista vördnad till Mars, sjunger kvartetter för Venus och avfyrrar salut till planeterna inom hörhåll, eller har folket i Sacramento drabbats av den sjukdom som i artigt sällskap kallas "upplysta kollligheter".

"Detta är frågan."

"Var det verkligen så? Moderna UFO-vittnen kommer att notera en

elak vändning här. Man menade att vittnena i Sacramento möjligen var spritpåverkade. En underrubrik till ovanstående artikel lød: "FREEMASONRY OF LIARS, SUGGESTS PROF. DAVIDSON."

Folk som såg de mystiska ljusen på himlen anklagades för att ha druckit för mycket. Luftskeppen menades vara pappersdrakar, ballonger, planeten Venus, stjärnan Sirius, tidningsankor, eller i en annan ådra, skepp från en avancerad civilisation på Mars.

Mannen som påstod att de var från Mars sade:

"I mina undersökningar i detta ämne verkar det som om denne besökare kommer från vår grannplanet Mars. Vi vet genom våra vetenskapsmän och astronomer att Mars är miljontals år äldre än Jorden."

På annan plats i sitt lidelsefulla brev till SACRAMENTO BEE säger han:

"Hastigheten hos våra marsianska skepp är mycket hög och kan regleras till hastigheten av ett tusentals mile i sekunden."

Riktigt vilda grejer, minst sagt. Vad var nu detta luftfenomen som fick folk att prata i nästan ett helt år, från Kalifornien till Maine?

Det var vad moderna observatörer skulle kalla "oidentifierade flygande föremål", eller kort och gott "UFOs". På den tiden kallades de 'luftskepp'. Brevet som citerats ovan var daterat den 24 november 1896!

'BREWSTER'S DICTIONARY OF PHRASE AND FABLE', från ungefär den tiden definierar luftskepp som "ballonger".

Dessa luftskepp kan omöjligen ha varit ballonger. Vilka ballonger,

speciellt på 1890-talet, kunde färdas med en uppskattad hastighet av 300 km i timmen, i ett fall som har dokumenterats?

Det finns likheter med moderna UFO-iakttagelser, vilket man kan förvänta sig, men det finns också många olikheter.

En annan trend är synlig i en artikel från dagstidningen **SACRAMENTO UNION** av den 20 november. De har börjat använda sig av nonsenshumor, kanske i ett försök att nedgradera rapporterna.

"Mannen som påstås ha hört kören medan maskinen gjorde 'the Corbett duck' (här går jag bet på översättningen, begriper ej detta uttryck, Sören), har satt sin minnestank i arbete och erinrar sig att en vers var 'JUST TELL THEM THAT YOU SAW ME' och nu sorgset går omkring och visslar 'IT NEVER CAME BACK'. En annan som hörde musiken uppges att orden var 'WILL YOU MISS ME WHEN I'VE GONE?', samt att refrängen var 'I GAVE THAT MAN A FILL'."

I två stycken längre ned gör de ett mycket halvhjärtat försök att blidka folket i Sacramento med orden:

"Det finns en del av historierna som svävar omkring angående luftmysteriet, och "det finns andra". Medborgaren fortsätter att betala sina pengar och gör sitt val, och eftersom detta är ett fritt land så har han rätt till sin egen åsikt. Därskapskommissionen tar semester nu, så faran har reducerats till ett minimum. Frågan i går var inte 'Vad är det?' utan 'Har du sett det?'"

SACRAMENTO BEE rapporterade den 19 november om en brottmålsnämnd som skulle undersöka uppgifterna om luftskeppen. Samma dag, i en annan

artikel, förklarade en underrubrik: **"ÄR ALLA MÄNNISKOR LÖGNARE? DET SER UT SÅ!"**

Det verkade som om tidningarna började ta ställning för eller emot i den stora luftskeppsdebatten. Det var dock ej alltid lätt att säga vem som var vem.

För att giva er en idé om den kontrovers som uppstod ur luftskeppsfrågan, citerar vi här ur sex korta rapporter från tidningar över hela Kalifornien och Nevada. Från **SACRAMENTO BEE** den 23 november:

"Våra stadsbor är alla begåvade."
(Från **SAN FRANCISCO REPORT**):

"Flera av Sacramentos bästa stadsbor uppges säga att de såg ett verkligt luftskepp på onsdagkvällen och hörde folk prata ombord på det. Men bry er inte om det, Lady Somerset och Miss Willard kommer, och ämnar naturligtvis besöka Sacramento."

"Vilken Typ Menar Ni?"
(Från **FRESNO REPUBLICAN**):

"Uppe i Sacramento påstår sig några personer ha sett ett mystiskt luftskepp jaga fram genom luften mot vindriktningen. Andar, pojkar, andar!"

"Nej, samma gamla varumärke."

"**THE BEE** ställer ett dussin vittnen eller fler i reporterns bås för att bevisa att ett luftskepp passerade rakt över Sacramento denna vecka. Reportern måste ha kommit över ett märke som är starkare än hans vanliga drink."

"**THE BEES** försäkring sticker."
(Från **NEVADA SILVER-STATE**):

"Hur-som-helst, vad det nu än var, eller vad det än ska föreställa, så kan det inte rimligtvis förnekas eller betvivlas att händelsen verkligen inträffade som uppgivits av våra

skrämda grannar i Sacramento. Ty vi har **THE BEES** försäkran att stadens hela befolkning inte var drucken mellan kl 6 och 7 den kvällen."

"Den okynniga reportern."

(Från **SAN JOSE NEWS**):

"Historien uppstod utan tvekan i hjärnan hos någon påhittig tidningsreporter i Sacramento, vilken utarbetat berättelsen med ansenlig noggrannhet och gått så långt som att försäkra sig om samarbete med påstådda vittnen, vilket är en förhållandevis lätt sak med tanke på att det finns många människor som gärna "ställer upp" för att stödja en osannolik skepparhistoria av detta slag, helt inställda på att det är ett stort skämt."

Och slutligen:

"Äsch, lägg av nu!"

(Från **WOODLAND DEMOCRAT**):

"En leksaksballong släpptes upp i Washington för ett par nätter sedan. Den svävade fram över Sacramento och folk fick för sig att det var ett luftskepp."

Reportern till den sista rapporten fick felaktiga fakta. Den förmodade ballongen var ingen leksak och den hade släppts upp i New York och inte i Washington. Dessa artiklar skrevs tydligen långt innan det blev populärt att stämma tidningarna.

Luftskeppet, eller snarare luftskeppen, rörde sig österut. Det gjordes olika iakttagelser i sådana stater som Colorado, Oklahoma, Minnesota, Missouri, Arkansas, Iowa och South Dakota, väster om Mississippifloden, under våren och sommaren 1897.

Invånarantalet i en stat verkade inte ha någon betydelse när det gällde antalet rapporterade iakta-

gelser. Nebraska, med en dåvarande befolkning på knappa 1.060.000, hade dussintals rapporter.

En av de första rapporterna i Nebraska kom från staden Hastings, där ett luftskepp observerades av flera personer när det svävade 150 m över marken, väster om staden. Det var i sikte i ca 30 minuter. Detta var på hösten 1896.

När det dök upp igen i februari 1897, befann det sig på en höjd av 240-250 m och ljus kunde ses på det. Detta omnämnande av ljus rapporteras vid ett flertal tillfällen. Det sänkte sig sedan ca 60 m och "färdades med en högst anmärkningsvärd hastighet omkring 5 km. Det stod sedan absolut stilla i ca fem minuter och sänkte sig sedan ca 60 m, cirklade medan det färdades med en högst anmärkningsvärd hastighet ca 3 km och sedan, när det saktat farten, cirklade i hela 15 minuter varpå det sänkte sig och försvann lika mystiskt som det hade dykt upp...Man håller noggrann uppsikt efter dess återuppdykande."

En rapport från Hastings daterad 12 februari är en längre artikel, men har den ovanstående alla kännetecken. Farkosten rapporterades ha setts av ett dussin personer.

En rapport från **KEARNEY DAILY HUB** av den 22 februari berättar om en iakttagelse där. Något i stil med en ledare inleder själva artikeln.

"**THE HUB** måste erkänna att den tagit alla luftskeppshistorier som kommit från våra systerstäder med en nypa salt, och i ett eller två fall har salthalten fördubblats. Den tror inte på luftskepp och författaren har själv aldrig sett något som liknar det omtalade 'ljuset på himlen'

mer än något av de 'fria' ljusbågar som erbjudits tidigare av Kearney Electric Company. Ändå bör varje övertygelse vara föremål för revidering när man konfronteras med bra och tillräckliga bevis. Detta bevis verkar nu ha övertaget."

De fortsätter med att rapportera:

"Om Mr Prescott har sett ett luftskepp så vet han inte om det. Faktum är att om han skulle få se något så skulle han inte vara säker på det såvida det inte var försett med en påskrift med stora frakturbokstäver. Men på onsdagkvällen, medan han promenerade hemåt, mellan kl nio och tio, såg han ett ljus i väst, en beskrivning som starkt liknar historierna om luftskeppet som kommit från andra orter. Ljuset verkade befinna sig långt bort och dess storlek verkade vara densamma som botten av en träspann. Det rörde sig inte mycket men stannade på himlen i väster tillräckligt länge för att synas tydligt. Såvida det var ett luftskepp eller något av de populistiska tidens tecken som förebådar valet av Sullivan som domare, har ännu ej kunnat fastställas."

Förutom politik spelade även kommersialism en roll i rapporterandet av luftskeppsfenomenet, speciellt i Nebraska. **WILSONVILLE REVIEW** av den 9 april 1897 rapporterade att dess redaktör hade hört farkostens besättning ropa **"WEIVER EHT ROF EBIRC-SBUS"**. (Det låter som en främmande version av latin, men läses baklänges **"SUBSCRIBE FOR THE REVIEW"** (Prenumerera på The Review).

THE WYMOREAN, utgiven i Wymore, Nebraska, av den 19 mars rapporterade:

"Det där luftskeppet igen."

"Luftskeppet passerade över denna stad i går kväll 15 minuter i 8. Det kom från söder och försvann mot NV, i en hastighet av ca 15 miles i timmen mot en stark vind från öst. Så nära som kunde bedömas av dem som såg det, befann det sig ca 2000 fot ovanför marken. Ibland var dess rörelse jämn och ibland rörde det sig uppåt eller nedåt. Ganska mycket folk samlades på gatan och iakttog det märkliga ljuset i minst 10 minuter. Många av dem hade tills nu varit skeptiska, men nu var de tvungna att medge att det faktiskt är någonting."

Rapporter om iakttagelser strömmade in från olika platser i Nebraska fram till åtminstone maj 1897, t.ex. Omaha, Inavale, York Beatrics, Grand Island, Lexington, Odell, Peru, Central City, Table Rock, Norfolk och Fremont.

Av alla iakttagelserna i Kansas, utmärker sig en som gjordes i LeRoy den 19 april. Händelsen inträffade kl 22.30. En herr Alexander Hamilton, lantbrukare i LeRoy uppgav:

"Jag gick upp i tron att det kanske var min bulldogg som busade, men när jag gick till dörren såg jag till min yttersta förvåning att ett luftskepp långsamt sänkte sig ned över min kohage, ca fyrtio mätstänger från huset."

Det beskrevs vara trehundra fot långt, cigarrformat med en slags gondol under. Låter som en zeppelin skulle beskrivas.

Iakttagelser gjordes också i Topeka, Belleville, Atchison, Holson, Hiawatha och Everett, Kansas.

Det gjordes iakttagelser i Canton och Deadwood, South Dakota. Men en rapport från **STIOUX VALLEY NEWS** (S.

Dakota) säger om en rapport i Minnesota, daterad 16 april:

"Luftskeppet har kommit och gått. Det var samma luftskepp som setts sväva ovanför de västra staterna de senaste tre veckorna. Det var ingen bluff, utan en genuin aeronautisk anordning. Ett fyrkantigt rött ljus som såg hälften så stort ut som månen sågs av ett antal personer från fönstren på Guaranty Loan-restauranten kl 21.25 i går kväll. Det sågs först i riktning mot Hopkins. Folket i restauranten hade sammankallats av J. J. Barrett, handelsresande från St. Louis på elfte våningen, vars uppmärksamhet väckts av telegrafisten i Hopkins som såg det röra sig västerut. Jasper Gibbs, restaurangens innehavare, såg ljuset först; det var då flammande rött men förlorade gradvis sin röda färg varpå det plötsligt åter blev starkt som en ljusblå. Det rörde sig i en diagonal bana bort från Minneapolis; och började långsamt sänka sig över horisonten tills kl 21.35 då det blev osynligt."

Härnäst rör vi oss till Texas, där det gjordes bokstavligen talat dusintalet iakttagelser. Den 17 april 1897 gjordes en i närheten av staden Aurora. Denna iakttagelse kommer att citeras i detalj eftersom den skilde sig från sina föregångare.

"Omkring kl 6 denna morgon blev morgonpigga Aurorabor häpna inför det plötsliga uppdykandet av det luftskepp som seglat fram över landet."

"Det färdades rakt norrut och mycket närmare marken än tidigare. Tydligt var det något fel på maskineriet, ty det rörde sig endast med en hastighet av 10 eller 12 miles i

timmen och sjönk gradvis mot marken.

"Det seglade fram rakt över torget och när det nått den norra delen av staden kolliderade det med tornet på domare Proctors väderkvarn och flög i bitar med en förskräcklig explosion, vilket spred vrakdelar över flera tunnland mark och rev ned väderkvarnen och vattencisternen och förstörde domarens blomsterträdgård."

"Piloten på skeppet förmodas ha varit den enda personen ombord, och medan hans kvarlevor är svårt väntställda har man ändå plockat upp tillräckligt av de ursprungliga kroppsdelarna för att visa att han inte var en invånare i denna värld."

"Mr. I. J. Weems, officer vid Signaltropperna i denna ort och auktoritet i astronomi, uppger att enligt hans åsikt var han (piloten) en invånare från planeten Mars."

"Papper som hittats hos denna person - antagligen reseanteckningar - har skrivits med något slags okända hieroglyfer och kan inte tydas."

"Detta skepp var alldeles för skadat för att man skulle kunna dra några slutsatser om dess konstruktion eller drivkraft."

"Det var byggt av en okänd metall som påminde något om en blandning av aluminium och silver och det måste ha vägt åtskilliga ton."

"Staden är full av folk i dag som tittar på vraket och samlar in prover på underlig metall från spillrorna. Pilotens begravning kommer att taga plats vid middagstid i morgon."

Pilotens begravning? Senare undersökningar har inte frambringat något bevis på den ovannämnda kraschen, än mindre någon begravning. Historien har klassats som en anka.

Trots att den skiljer sig markant från de flesta rapporterna under denna era, så kvalificeras den inte som den första rapporten om störtade luftskepp.

I Dundy County, Nebraska, år 1884, förmodades ett luftskepp ha störtat ca 56 km nordväst om staden Benkleman, på en ranch. En cowboy vid namn Williamson fick sitt ansikte brännskadat av den intensiva hettan. Denna historia, från **HOLDREGE NUGGET** (Nebraska), har inte bekräftats från andra källor.

En rapport från Merkel, Texas den 26 april säger:

"Några sällskap som återvände från kyrkan i går kväll upptäckte ett tungt föremål som släpade fram med ett tjockt rep fastsatt.

"De följde efter det tills det under korsningen av en järnväg fastnade i en räls. Då de tittade uppåt såg de något som de antog vara luftskeppet.

"Det befann sig inte tillräckligt nära för att man skulle kunna få en uppfattning om dess dimensioner. Ett ljussken sågs strömma ut genom flera fönster; ett starkt ljus i fören som strålkastaren på ett lokomotiv.

"Efter ca 10 minuter sågs en man klättra nedför repet och han kom några nog för att tydligt synas; han bar en ljusblå sjömanskostym, var liten till växten.

"Han hejdade sig när han upptäckte sällskapen vid ankaret och skar av repet nedanför sig och seglade iväg i nordostlig riktning.

"Ankaret finns nu att beskåda i Elliot & Millers smedja och väcker uppmärksamhet hos hundratals människor."

Denna rapport, samt flera under

denna era, får oss att tänka på den gamla TV-serien **"WILD, WILD WEST"**, där amerikanska spioner spräcker onda mäns planer i den gamla västern att ta över nationen.

En rapport från Waterloo, Iowa och en annan från Burlington var av allt att döma tidningsankor (10 april 1897). Andra iakttagelser i Iowa rapporterades i Ottumwa, Des Moines, Belle Plaine, Fontanelle och andra orter.

Därefter gjordes iakttagelser i ett större antal stater öster om Mississippi-floden.

En av de väsentliga delar på vilka 1890-talets rapporter skilde sig från moderna sådana var att dessa människor, till största delen, ansåg luftskeppen vara styrda av jordiska människor. Det förekommer naturligtvis vissa undantag, vilka redan citerats. Bland de förmodade mänskliga uppfinnarna återfinns vi: Hiram Maxim, Octave Chanute (en aviatiker), en ej namngiven medarbetare till Thomas Edison, samt flera relativt okända.

För att ge er en uppfattning citerar vi här en artikel ur **SIoux VALLEY NEWS**, South Dakota (14 maj 1897):

"**SIoux CITY, IOWA.** 11 maj. P. E. Jewell i denna ort påstår att han har ett luftskepp som faktiskt flyger. Än så länge har han inte utsatt sin person för sin farkosts ömma välsignelser, men ett skepp tillräckligt stort för att bära en man håller nu på att tillverkas efter mönstret till en redan fungerande modell. Modellen svävade upp till en höjd av 300 m och drogs sedan in."

Rapporten fortsätter med att lämna detaljer om denna underbara maskin.

Likheterna mellan de gamla och de moderna UFO-iakttagelserna är slående. Belackarna kallade vittnena 'bedragare', 'galningar', eller värre. Luftskeppen var 'Venus', 'ballonger', 'pappersdrakar', de vanliga tillflykterna.

Denna artikels författare påstår

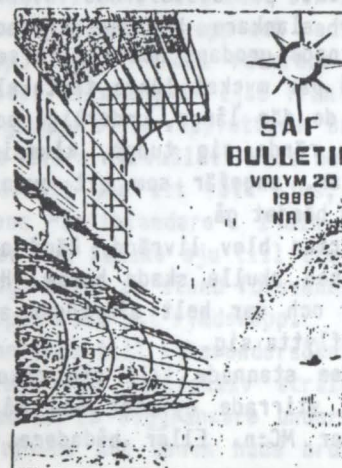
REDAKTÖRENS ANMÄRKNING

I likhet med de allra flesta har jag sett utförliga forskningsarbeten som bortförklarar varenda ett av dessa olika fall. Men av någon anledning känner jag mig inte i stånd att acceptera att alla skulle ha varit osanning. Jag ser också att dr Jacques Vallee i sin senaste bok **DIMENSIONS** fortfarande värderar fallet Leroy som äkta, och jag tror att jag har rätt när jag säger att dr Allen Hynek också hade en benägenhet att acceptera det. (Men, som läsaren kanske minns, är den ovan presenterade versionen inte den fullständiga. Ty den främmande farkosten rapporterades faktiskt ha fångat en kalv med lasso och fört bort den från en av Mr Hamiltons hagar. Och här ringer en klocka! Eller hur?). Hur som helst har man lagt ned en massa arbete på att bevisa att Hamiltonhistorien var en anka. Och vi kan väl tänka oss att det 1896 och 1897 fanns många 'förträffliga personer' som ansåg det vara helt i sin ordning att sprida varje typ av lögn i syfte att hindra sanningen från att komma ut. **NÄR ALLT KOMMER TILL KRITAN, ÄR INTE DETTA PRECIS VAD DE FORTFARANDE HÅLLER PÅ MED ÅR 1989!**

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW, VOL. 34, NO. 3 (SEPTEMBER QUARTER, 1989)

Översättning: Sören

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap/år 150:--. Junior+pensionär 100:--. Beställ provex. Kr 20:--. Postgiro 47 55 22 - 9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

Närkontakt av hög märklighetsgrad

Jag träffade Paul Dyson, företrädare för AFL-CLO i USA (Vår motsvarighet är ungefär LO. Förf.). Måndagen den 13:de, samma månad, besökte han Folkets Hus i Göteborg i samband med "Nicaragua Måste Överleva". Han hade ju besökt landet nyligen.

Jag fick en intervju med honom på tu man hand. Dyson var frispråkig. Själv berättade jag om en märklig upplevelse där som var "icke-jordisk", som ett par bekanta berättat. (Något jag tidigare återgivit i UFO-Information, förf.). Jag undrade så om han eller andra han kände upplevt detsamma. Svaret blev mer annorlunda än vad jag hade tänkt mig. Ty han blev så eftertänksam.

"Jag trodde aldrig på UFologin... tills en av mina kusiner borta i Sacramento upplevde en mycket otrevlig närkontakt av femte graden (dvs kroppslig närkontakt)."

Det är sommaren 69. Ungdomens magiska år typ "De Vilda Anglarna" som körde blänkande "choppers"-maskiner i Kalifornien.

Det finns ett otal kända nationalparker förutom Yosemite. En av dem är Desolation Valley, som också inrymmer Lake Tahoe, vid gränsen till Nevada. Strax söder om denna ligger Fallen Leaf Lake. Hit hade ett MC-gäng under namnet "Ghost Riders" åkt för att campa. Området är normalt en lugn trakt...

"En av medlemmarna var min kusin, Brian Hanney. Han var mäkta stolt över sin "Indian-chopper". Detta gällde även Catherine Listell... mest kallad Kittie. En slank tjej med långt, havsblonderat hår.

På egen hand hade de farit ut till

South Lake Tahoe, där Kittie hade släktingar. Mörkret hade fallit då de passerade Lake Tahoes södra strand och svängde in på Fallen Leaf - Glen Alpine-vägen.

De var båda på gott humör och till sinnes lugna. Då allt detta avbröts helt abrupt!

På skogsvägen befann sig en mardröm. Ett slags monstruös parodi på människa, insekt och odla. De stora ögonen lyste röda. Det löpte något slags linor eller senor från kroppen till något som stod avsides från vägen. Den väste till och spärrade vägen för dem.

Brian fick sladd i förskräckelsen så att de körde av vägen. Han själv fick sin MC över sina ben och kunde inte röra sig då mardrömmen tycktes ha blivit intresserad av honom. Framifrån påminde huvudet om gräshoppans, med stora gnistrande fasettögon. Det var skarpt skuret och hade pannveck som fick gestalten att se ilsken ut. Det fanns stora, bakåtsvepta öron, som elefantens. Nacken var kort, som om huvudet vilade direkt på skuldrorna. Överkroppen var slankare än underkroppen som liknade grodans och var försedd med två par mycket långa tentakelarmar. Så de där långa, underliga senorna. Den rörde sig tungt, klumpigt mot Brian, ungefär som ett ovant barn som börjat gå.

Brian blev livrädd. Rädd att varelsen skulle skada honom. Han låg där och var helt oförmögen att ens förflytta sig.

Den stannade till vid dikesrenen och stirrade nyfiket ned på honom eller MC:n. Eller bådadera. Någon

näsa syntes ej. Men den hade en smal mun, genom vilken den väste ut och in. De långa armarna sträcktes ned mot honom. De riktigt smekte Brian, försiktigt.

De kändes inte fientliga, tvärtom. Rent av välgörande. Ena tentakelarmen drog undan MC:n och armarna slingrade sig runt benen och bälén. Skräcken började ge med sig och armarna kändes helande.

Brian var alltjämt omtumlad, men lyckades sätta sig upp. Han log, höjde sin högra arm och hand och fick ett enda ord över sina läppar.

-Tack!

Brian tror att varelsen log, samtidigt som den höjde sina två högra tentakelarmar i luften. Som för att besvara hälsningen. Han minns inte hur länge "kontakten" varade.

Den avbröts av att varelsen vände huvudet längs vägen, åt Fallen Leaf. Den vände sig om och lullade ned mellan träden. På avstånd hörde Brian gängets motorcyklar som närmade sig. "Kittie" hade sprungit efter undsättning.

När de närmade sig for en lysande farkost över vägen, från det håll varelsen avlägsnat sig mot. Den liknade en gullysande, upp och nedvänd äggkopp. Dess överdel roterade med spelande, olikfärgade ljus från ett otal gluggar. Så uppfattade Brian och de andra föremålet. Dess botten var försett med ett rött ljus, som polisens "saftblandare". I sin helhet var den kanske sju till tio meter hög. Efter en stund försvann den rakt uppåt som ett rymdskepp.

Brian togs till läkarundersökning. En viss svag radioaktiv strålning noterades. En noggrannare undersökning visade att benen hade brutits

då MC:n föll över honom. Men någonting, kanske genom strålningen, hade aktiverat kroppens eget återuppbyggande i en rasande fart och den pågick alltjämt.

På sjunde dagen var alla cellstrukturer normala, liksom benen. Läkarkåren i Sacramento var förvånad. Andra experter, förutom osteologer, undrade om han hade mött en "helbräddagörare" från rymden.

Det, den, han eller hon hade ju förorsakat olyckan och kanske försökte gottgöra det hela med sina mirakulösa förmågor. Det verkade vara den troligaste förklaringen.

Det var folk från APRO, NICAP och den vanliga pressen som var mer plågoris än vad "helaren" hade varit. Brian ville slippa allt vad publicitet innebar. Bara tanken att "Ghost Riders" knuttar sett E.T., som UFOs, var knappast lämpligt att komma i tryck. Med tanke på vad som då sades om narkotika är det inte underligt.

-Eller var, avslutade Dyson. Det var då det. Jag antar att du kan ha läst om händelsen här i Sverige?

-Nej, faktiskt inte, svarade jag. Det är första gången, men jag är medlem i en förening som publicerar såna här saker!

Dyson log och nickade.

-Låt dem då skriva om detta! Du har min välsignelse.

Så nu har jag också gjort detta. Nu har jag inget mer att skriva!

Anders G. Magnusson

Maskinljud från underjorden och UFO-fenomenet

av Greg Long

GREG LONG ÄR FORSKARE OCH FÖRFATTARE SOM BOR I OREGON, USA.

Från 1981 till 1986 undersökte jag en koncentration av UFO-iakttagelser (nästan 200) som gjorts mellan 1964 och 1984 i Yakimas Indianreservat i södra delen av mellersta Washington. En fullständig rapport kommer att publiceras inom en snar framtid. Ett betydelsefullt faktum att notera nu är emellertid rapporterna om maskinliknande "underjordiska ljud" i reservatet. Under mina Yakima-undersökningar upptäckte jag också liknande berättelser om dessa ljud från andra avlägsna platser.

Å ena sidan för dessa förbryllande ljud tanken till effekter av tektoniska spänningar och jordbävningsaktivitet; men å andra sidan verkar förekomsten av rapporter om UFOs, Bigfoot och andra märkliga fenomen i omgivningarna där man hört ljuden antyda att svaret är mer komplicerat än så. Om ljuden emellertid bevisas vara sammanlänkade med seismisk aktivitet så måste andra förklaringar sökas till rapporterna om anomal aktivitet i de lokala områdena.

YAKIMA-RESERVATET

Yakima Indian Reservation innehåller förkastningssprickor. Faktum är att Toppenish Ridge, längs vilken ett flertal UFOs observerats (för det mesta nattliga ljus), har så mycket som nästan 100 separata sprickor som mäter 30 km.

Under den rikligaste perioden av UFO-iakttagelser (första halvdelen av 1970-talet), började brandspana-

na - som lämnade 118 av det totala antalet rapporter - höra märkliga ljud. W. J. (Bill) Vogel, brandspanarnas chef och den främste UFO-forskaren i reservatet, rapporterade första gången (7 november 1972) att brandspanaren på Satus Peak, västra änden av Toppenish Ridge, hört "dova mullrande ljud" som verkade komma från marken under utsiktsstationen.

Vogel uppgav att ljuden lät som en lastad lastbil som körde uppför en lång backe utan att nå krönet, eller den typ av muller som man ibland förknippar med en jordbävning. Han rapporterade att spanaren endast hörde ljuden under dagtid och han uteslöt timmerbilar eller jetplan som källa. Två år senare, i augusti 1974, rapporterades ljuden igen.

I maj 1976 noterade Vogel att flera skogshuggare i ett område 6 eller 8 km väster om Satus Pass på U.S.97 hörde något som lät som "flera turbiner som startade och gick". Skogshuggarna jämförde ljuden, vilka verkade komma från en plats under dem, med turbinerna i kraftstationen vid Grand Coulee Dam.

Vogel noterade också att den förre grindvakten vid Mill Creek Guard Station, några km väster om Satus Peak, hört underjordiska "turbiner" på kvällen när han var ute på gården.

I november 1976 rapporterade Vogel att ljuden hade hörts "hela vägen från Fort Simcoe (12 km nord-nordväst om Satus Peak) till nästan hela längden hos Toppenish Ridge." I september 1978 hördes ljudet från

underjordiska turbiner eller motorer vid Sopelia Tower i reservatets södra gränsområde i sju timmar (ungefär kl 21.00 till 04.00, 3-4 september). Enligt Vogel var ljudet likt en "turbin" eller "osynkroniserade propellrar på ett flermotorigt flygplan". När den släpptes ut ur utsiktsstationen uppvisade brandspanarens hund tecken på oro, och spanaren kände knappt märkbara vibrationer under sina fötter när hon stod på en betongplatta. Spanaren sade att hon hört samma ljud under sommaren 1978, men alltid under dagsljus-timmarna.

Under mina undersökningar övertalade jag brandspanarna att kamma igenom sina loggböcker och dagböcker och leta efter alla referenser till UFOs, oförklarliga fenomen och ljud. Här är deras referenser till ljud:

(1) Satus Peak, kl 19.30 den 28 augusti 1974. "Hörde mullrande ljud igen. Ingen vind vid tillfället."

(2) Satus Peak, kl 17.30 den 14 oktober 1974. "Kan höra högt mullrande," skrev spanaren. Spanaren mottog ett samtal från spanaren vid Sopelia Tower: "Hon hörde också mullrande ljud (vid Sopelia)."

(3) Satus Peak, kl 01.30 den 28 maj 1979. "Hörde det märkligaste ljud. Gick ut på promenadställningen och lyssnade. Lät som stora vattendroppar som träffade ett pappersark, eller två pinnar som slog emot varandra. Högt. Ljudet verkade studsas omkring på olika platser. Riktigt spöklikt. Jag till och med tittade upp mot himlen för att se om det fanns något där."

(4) Satus Peak, kl 18.30 den 11 oktober 1979. "Ute på norra sidan av promenadställningen. Hörde ett högt

surrande ljud. Kunde inte se någonting. Lät kusligt."

(5) Satus Peak, ungefär kl 09.30 den 22 oktober 1979. Någonting som "utsände ett högtontigt vinande passerade rakt ovanför spaningsstationen. Vad det nu än var, så passerade det ganska nära." De två spanarna, som var tillsammans i stationen, uppgav att ljudet inte var något jetplans; det var inte öronbedövande, men tillräckligt högt för att vara urskiljbart.

(6) Satus Peak, kl 13.35 den 18 augusti 1980. "Hörde det där motorljudet igen, liksom underjordiskt. Första gången detta år."

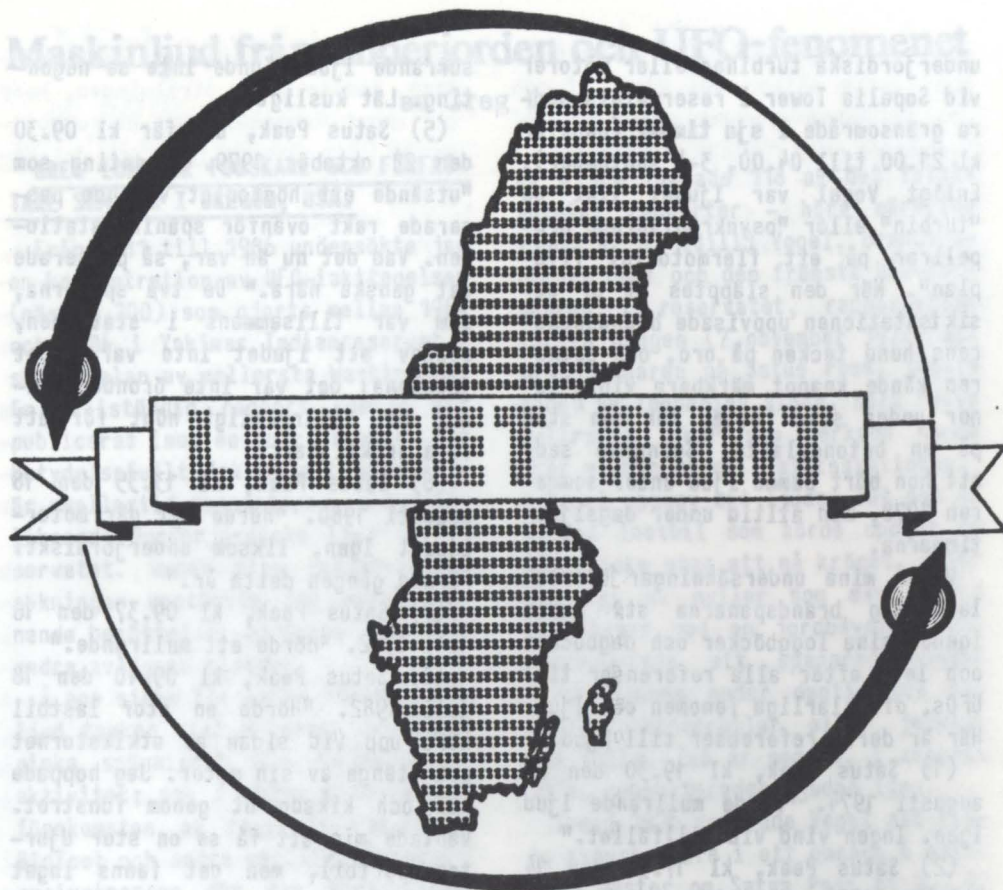
(7) Satus Peak, kl 09.37 den 16 juli 1982. "Hörde ett mullrande."

(8) Satus Peak, kl 09.40 den 18 juli 1982. "Hörde en stor lastbil köra upp vid sidan av utkikstornet och stänga av sin motor. Jag hoppade upp och kikade ut genom fönstret. Väntade mig att få se en stor djurtransportbil, men det fanns inget därute!"

(9) Satus Peak, ungefär kl 06.30 i september 1983. "Jag var och kollade regnmätaren och hörde soft music en stund. **Det gjorde jag faktiskt** och jag tittade mig omkring för att se efter om en bil stod parkerad någonstans med radion påslagen, men jag kunde inte se något." (Regnmätaren befinner sig 12 m från spaningsstationen.)

(10) Satus Peak, kl 09.40 den 18 juli 1984. "Jag hörde min lastbil." Spanaren tyckte att hon hörde ett fordon komma uppför vägen till toppen av berget. När hon tittade efter såg hon ingenting. Hon hade hört "lastbils ljudet" flera gånger tidigare.

fortsättn. sid.23

LJUSFENOMEN I ÄLGARÅS

SISTA VECKAN I NOVEMBER 1989
TIDIGT PÅ MORNARNA

-Det var absolut inga militärflygplan vi såg. UFO är den enda förklaring vi kan ge, säger en kvinna i Älgarås som under den gångna veckan sett märkliga ljusfenomen utanför Älgarås samhälle.

Ljusfältet som är avlånga och ger ett starkt ljussken har vid flera tillfällen under nätterna uppträtt öster om Älgarås samhälle. Tidigt på mornarna har ljusfenomenet uppmärksamats sydväst om samhället.

-Fenomenet som till storleken är som ett normalt sportflygplan skil-

tar i grönt. Röda och gröna blinkningar har jag också kunnat notera, säger kvinnan i Älgarås. Hon och hennes make har vid flera tillfällen observerat ljusfenomenet utanför samhället. De föredrar att vara anonyma för att slippa bli utsatta för allehanda skämt.

-Det måste finnas fler personer i samhället som har sett det märkliga ljuset, säger kvinnan. Hör gärna av er och betätta vad ni sett.

-Jag fantiserar vanligtvis inte och står dessutom med båda fötterna på jorden. Vad det är vi sett vet jag inte. Att det skulle vara militärflygplan som övat kan helt avskrivas.

RÖDA LJUS ÖVER HÖÖR

1989-12-05
VID 17-TIDEN

En kvinna berättar att hon vid 17-tiden såg ett "starkt, klart lysande rött sken" över Ringsjön och senare på kvällen såg samma röda ljus utanför Höör.

När kvinnan och hennes dotter steg ur bilen på torget i Höör observerade de två starkt lysande, röda ljus som snabbt rörde sig på låg höjd. Kvinnorna såg också ett pulserande rött ljus och hörde ett "susande eller vinande" strax efter ljuspunkterna försvunnit. Tidigare på dagen hade kvinnan sett samma röda sken över Ringsjön, men då stod det alldeles stilla innan det försvann åt vänster. Observationen gjordes i nordostlig riktning.

Trafikledningen på Sturup har inte fått in några rapporter om "konstiga" föremål på himlen.

MYSTISKT LJUSFENOMEN I NORDSJÖ

1989-12-28
EFTERMIDDAGEN

Ett underligt ljusfenomen uppenbarade sig på torsdagseftermiddagen på himlen över Nordsjö, Norrfors i Nordmalings kommun.

Ljusfenomenet uppmärksammades av flera personer i trakten. En av dem är Tore Öberg.

-Jag har aldrig sett något liknande, berättar han.

Under sammanlagt 20 minuter sågs ljuset i horisontlinjen på himlen. Tore Öberg berättar:

-En kompis till mig kom in här sedan han sett ljuset från sin bil. Vi gick ut på balkongen med kikaren för

att titta på det. Det var ett ljusklot, med en skära eller krok under. Själva punkten var tre gånger större än någon stjärna på himlen och kroken var ännu större.

Ljusfenomenet rörde sig hela tiden nedåt och försvann till slut. Tore Öberg och hans kamrat gav sig iväg i bil till en höjd där de kunde se ljuset igen.

-Då stod det nästan helt stilla innan det försvann söderut, säger Tore Öberg.

Varken jag eller mina kompisar har sett något sådant tidigare, menar Tore Öberg. Han tror inte att det rör sig om en väderballong som solen lyst på, eftersom det var så mörkt vid tillfället och ljuset befann sig i horisontläge.

Vid SMHI i Sundsvall säger vakthavande meteorolog att de väderballonger som de skickar upp dagligen ser ut som en boll med en svans under.

Men vid SMHI håller man inte för troligt att en väderballong kan finnas så långt norrut.

Så exakt vad det var som Tore Öberg och hans kamrater såg på himlen under torsdagseftermiddagen är det ingen som vet.

UFO SIKTAT I BREDÄNG

19 JANUARI 1990
KL 15.45

Klockan 15.45 fredagen den 19 januari kom Barbara Körner gående utanför församlingshemmet i Bredäng. Plötsligt iakttog hon ett lysande föremål ovanför tunnelbanestationen - hon kan inte säga exakt hur högt upp det var, kanske några hundra meter.

-Det kom ett stadigt ljus från föremålet, säger Barbara. Lamporna,

eller vad det var för något, var formade som en oval. Föremålet stod stilla och var alldeles tyst.

Hon mötte också en annan kvinna som hade stannat upp för att titta på det konstiga ljusskenet i luften. När föremålet ljudlöst sänkte sig mot marken, sa de till varandra:

-Vi tror väl inte på flygande te-fat?

Och i ögonblicket efter var ljusskenet borta.

Vad kan det vara egentligen? Bar-bara kan tänka sig en naturlig förklaring men kan inte komma på vad det kan vara. Hon har hört sig för på Bromma flygplats som säger att det åtminstone inte fanns något flyg därifrån den aktuella tidpunkten.

-Dessutom vet jag hur ett flygplan ser ut, säger hon. Och det här föremålet var ju helt tyst.

-Ett flygplan kan visserligen se ut som om det står stilla om det flyger emot iakttagaren. Och planet kan ju tyckas vara ljudlöst om man har vinden i ryggen. Men det kan inte försvinna så snabbt som i det här fallet.

Ett annat vittne hade gjort en iakttagelse samma dygn men på ett annat ställe. Detta vittne var en dam i Bromma som natten till den 19 januari hade sett ett skarpt ljus komma flygande mot hennes hus. Hon hade inte heller hört ett ljud, men uppgav att hon såg en uppbuktning av metall på undersidan när föremålet flög över hennes hus.

ELDKLOT ÖVER GRUMS

1990-02-09

KVÄLLEN

Ett ljusfenomen i form av något som kan liknas vid ett eldklot syn-

tes på fredagskvällen i trakterna av Slottsbron. Waldemar Johansson berättar:

-Eldklotet var stort som en fjärdedel av månen. Det var ungefär som en liten måne som ramlade ner åt nordväst till, mot Grumshållet, och försvann bortom skogen. Det såg ut som om det glödde. Jag har aldrig sett något liknande.

Några ytterligare iakttagelser om himlafenomenet har inte rapporterats.

KONSTIGT LJUS ÖVER BORLÄNGE

1990-02-09

KVÄLLEN

Dala-Demokraten berättade den 15 februari att Vesa Alalauri från Gustafs och ytterligare fem personer, som befann sig i Rösåsens utsiktstorn för att titta på månförmörkelse på fredagskvällen, samtidigt fick se ett annat märkligt himlafenomen.

Det var ett föremål som rörde sig på himlen och som skiftade i olika färg, huvudsakligen rött, grönt och vitt.

Ljusskenet kunde ses i över en timmes tid samtidigt som månförmörkelsen pågick.

En hyresgäst i Ringen iakttog också ett föremål som skiftade i rött, grönt och vitt.

-Jag tittade på månförmörkelsen från min balkong på sjunde våningen och fick då se ett konstigt ljus i söder som rörde sig på himlen mitt emellan Rösåsen och Säter.

Det såg ut som om föremålet rörde sig fram och tillbaka och stannade upp ibland.

-Jag tror att det är några som spionerar på oss, och att det nog knappast är resenärer från yttre

rymden, kommenterar hyresgästen i Ringen sin iakttagelse.

FÖRBRYLLANDE LJUSFENOMEN

1990-02-17

KL 20.43

Jag har aldrig sett något liknande förut! Bertil Högblom från Eskilstuna och flera andra personer observerade ett mystiskt och starkt ljusfenomen klockan 20.43 i lördagskväll.

Bertil Högblom var med sällskap på väg med bil från Näshulta till Skogstorp när man i nordostlig riktning fick se ett starkt lysande föremål komma farande. Storleken var ungefär en halv måndiameter och ljuset var intensivt innan objektet slocknade samtidigt som det tycktes störta nedåt.

-Vi såg dessutom rökutveckling från föremålet, berättar Bertil avslutningsvis. Även i Skogstorp iaktogs objektet av flera vittnen som beskriver det på samma sätt. Var det någon som skickat upp en militär lysgranat eller störtade rent av lite rymdskrot utanför Skogstorp i lördagskväll?

FRÄMMANDE FARKOST ÖVER ÖLAND

1990-03-02

KVÄLLEN OCH MATTEN

Rolf Crantz, 61, har aldrig tidigare brytt sig särskilt mycket om egendomliga historier om möten med s.k. UFOs. Han har visserligen inte helt avfärdat berättelserna som bluff men har oftast intagit en skeptisk hållning till det oförklarliga. Rolf har arbetat som polis i 40 år och står stadigt med bägge benen på jorden. Men en stjärnklar kväll i början av mars i år upplevde

han och en kamrat något märkligt ute på en hed på norra Öland och Rolf är bergsäker på sin sak: Det var ett UFO!

Det var fredagen den andra mars som Rolf var på ett rutinuppdrag tillsammans med en kollega från Borgholmspolisen. Klockan var halv åtta på kvällen och himlen var klar. Färden gick norrut på länsväg 136 och de hade fri sikt över de kilometerlånga hedarna. Trafiken var gles och polismännen mötte bara enstaka bilar. De båda poliserna hade tidigare under kvällen fått larm om ett misstänkt inbrott i ett förråd och körde i riktning mot Byxelkrok. På en raksträcka strax efter Köpingsvik fick Rolf som körde polisbilen plötsligt se någonting på himlen österut som blinkade.

-Först trodde jag att det var reflexer i vindrutan, berättar Rolf när vi träffar honom och sambon Lillemor Bursell strax utanför Föra på norra Öland. Men när vi kom närmare insåg både min kollega och jag att det faktiskt var något som svävade därute. Kanske en helikopter...

Rolf bedömde avståndet fram till föremålet till ett par kilometer och blev nyfiken. När han insåg att föremålet stod blickstillade ökade han farten och stannade så småningom på en parkeringsficka i höjd med den lilla byn Ebbegårde. De båda poliserna klev ur bilen och kunde då häpna konstatera att det inte alls var frågan om en helikopter eller ens något ovanligt avancerat flygplan.

-Jag försökte hitta en möjlig förklaring. Först trodde jag det var flyget till Gotland men eftersom föremålet stod stilla insåg jag att

det inte kunde vara fråga om ett flygplan. Inte heller var det någon satellit, zeppelinare eller väderballong. I mitt yrke som polis har jag genom årens lopp upplevt både ballonger, molnformationer och andra naturliga himlafenomen, men det som jag betraktade ute över heden påminde inte ens avlägset om något jag tidigare sett.

Rolf beskriver objektet som en diskusformad fakost med en diameter på mellan 40 och 50 meter. Längs sidorna blinkade skarpa blå och vita och under själva diskusen fanns en stor röd "gondol", även den upplyst. Runt kanterna skimrade en disig ring. Det märkligaste av allt var dock att farkosten inte gav minsta maskinljud ifrån sig.

De båda polismännen stod och betraktade den blinkande och upplysta diskusen i en 20-30 sekunder när den plötsligt utan förvarning satte av med en otrolig fart. Att säga att den accelererade är att ta till i underkant; på någon tiondels sekund uppnådde den en hastighet som var svindlande. I en flack bana snett framför polisbilen susade föremålet tvärs över vägen, över heden och västerut över Kalmarsund. Under några få sekunder fick polismännen en chans att se "underredet" på den skinande farkosten och lade då också för första gången märke till ett dovt monotont brummande innan den försvann spårlöst över havet.

Polismännen stod en stund och tittrade ut i den stjärnklara kvällen för att se om den mystiska flygande maskinen skulle uppenbara sig igen, men då inget mer hände klev de så småningom in i bilen och fortsatte norrut.

Rolf säger att han retar sig på att han glömde plocka fram poliskameran som låg i baksätet.

-Jag tänkte aldrig på att vi hade en kamera. Å andra sidan är det osäkert om jag hade hunnit ta någon bild av föremålet.

De diskuterade lite fram och tillbaka vad det kunde ha varit för något de bevittnat men koncentrerade sig snart på jobbet och glömde halvt om halvt bort den svävande farkosten. På hemvägen körde poliserna vägen förbi Gärdslösa på ostkusten när kollegan plötsligt pekade ut mot natthimlen och utbrast: Litta där! Där kommer den igen!

-Och där kom den seglande igen, säger Rolf. Samma diskus med de blinkande ljusen fast nu på väg åt andra hållet. Också nu försvann den spårlöst efter några sekunder. Vi såg den emellertid på avstånd en tredje gång ovanför Högsrum innan den försvann för gott.

När Rolf gick av arbetspasset vid halv fyra på morgonen åkte han hem. Upprymd av vad han upplevt under kvällen och natten försökte han väcka sambon Lillemor för att berätta om det fantastiska han sett, men Lillemor var måttligt road över att bli störd på småtimmarna och somnade om.

-På morgonen lyssnade jag på vad han berättade, säger Lillemor och tillägger att hon tror på Rolf.

-Säger han att han såg ett UFO så är det sant. Och förresten, vad skulle det vara för märkligt med det egentligen? Varför skulle inte varor från andra planeter i Vintergatan kunna komma och hälsa på oss..?

-Satelliter är annars en vanlig

förklaring till UFO-rapporter, menar Rolf som är van vid att se satelliter och annat "rymskrot" som susar över natthimlen. Han minns också när hans polisbil en blåsig kväll i höstas höll på att bli "påflugan" av ett litet mystiskt och uråldrigt flygplan som på mycket låg höjd och med tända strålkastare tydligen letade efter någonting på ungefär samma ställe ute på heden där UFOt syns. Någon förklaring på varifrån planet kom eller var det tog vägen fick han aldrig.

-Men det som jag såg nu i mars var inget flygplan. Jag är helt övertygad om att det rör sig om ett flygande tefat. Hastigheten och manövrarna tyder på att farkosten inte är byggd här på jorden. Ja, såvida det inte är något topphemligt militärt projekt, skrattar han. Man vet inte så noga var man har militärerna. Fast de får vara bra duktiga om de ska bygga en sån här maskin.

Rolf rapporterade aldrig sin iakttagelse till poliscentralen. Han menar att det skulle vara svårt att förklara händelsen och i detalj redogöra för det inträffade. Hans kollega verkade mest av allt vilja glömma bort vad han sett och några andra vittnen fanns inte.

Men Rolf kunde inte släppa tanken på den blinkande farkosten och tog därför kontakt med en gammal bekant, Gunnar Schelin som är något av en UFO-expert. Han fick då veta att ett liknande föremål varit synligt i Stockholm 1985. En skiss och en rapport som Rolf fått berättat om en identisk farkost med samma form och färg.

Rolf Crantz har nu bara ett par år kvar till pensionen och han har re-

dan börjat trappa ner arbetet som polis. Men han kommer knappast att gå sysslolös. Tillsammans med Lillemor sköter han gården på norra Öland och ägnar också mycket tid åt fiske och till fårskötsel.

Mötet med tefatet glömmar han inte i första taget:

-Det var inte kusligt, varken min kollega eller jag blev rädd eller skakad på något sätt. Vi blev väl snarast nyfikna. Men visst grunnar jag på vad det var för något vi såg den där kvällen. Det kommer jag nog att göra så länge jag lever...

UFO SÅGS I RUDA 1990, ANDRA VECKAN I MARS KVÄLLEN

En dam från Fliseryd rapporterar att då hon en kväll i början av mars var ute och bilade såg hon ett starkt rött lysande föremål, på ca 300 meters avstånd. När hon senare stannade bilen och gick ut var objektet så nära som på bara 50 m. Då stannade också föremålet och blinkade då och då.

Det var helt ljudlöst samt passerade längs Emån och i närheten av Ruda flygfält.

Damen kontaktade flygfältet, men där sade man att inget flyg varit i närheten under den tid observationen gjordes varför det troligen måste ha varit ett s.k. oidentifierat flygande föremål.

JÄTTE-G ÖVER BALEN 1990-03-12 MIDNATT

Var det några fler som såg ett lysande G över Ångermanbalen, natten mot söndagen den 12 mars, undrar Lilly Johansson från Näsland, Bjur-

holm. Hon vaknade mitt i natten och gick fram till fönstret. Mitt över Ångermanbalen lyste ett jättestort G i norrskensfärger.

-Fast det var mycket skarpt i kanterna och rörde sig sakta österut, berättar hon.

-Jag såg det mycket tydligt och ångrar att jag inte väckte någon för att titta, säger Lilly.

-Klockan var ganska precis tolv när jag såg fenomenet, sedan gick jag och lade mig igen och trodde säkert att fler skulle ha sett ljus-skenet, och väntade mig att få läsa om det i tidningen, men tydligen var det bara jag som fick se det, säger hon.

AVLÅNGT KLOT I BJURSÅS

1990-03-21

OMKRING KL 23.00

Vid elvatiden på onsdagskvällen seglade ett starkt upplyst "avlångt klot" över riksvägen mellan Bjursås och Grycksbo.

Sammanställning: Kjell & Sören

Det var falubon Martina Eriksson som gjorde observationen. Hon kom i bil, var på hemväg till Falun från Mora.

-Strax innan Grycksbo fick jag se föremålet passera över vägen - från bjursåssidan och som jag uppfattade slog ner i skogen på andra sidan vägen.

-Det var ca hundra meter från bilen, berättar Martina Eriksson.

Hon beskriver föremålet som ett avlångt klot. Det gav ifrån sig ett blåvitt sken som höll sig inom sina konturer. Dalregementets pressofficer Allan Ericsson uppger att regementet inte hade några organiserade aktiviteter i området vid den här tidpunkten.

Han utesluter inte att det kan röra sig om militära lysraketer som kommit på villovägar, det vill säga som det antagligen var över veckoslutet då liknande ljusfenomen iaktogs i bjursåstrakten.

fortsättn. fr.
sid. 15

ENGLAND

Harold I. Wilkins, en brittisk UFO-författare på det tidiga 50-talet, rapporterade "oförklarade ljud som verkade komma från underjorden" i **FLYING SAUCERS UNCENSORED** (1955) och i **FLYING SAUCERS ON THE ATTACK** (1954). Ljuden hördes i Chalfont St. Giles, Buckinghamshire (nära Chiltern Hills); Leigh-on-Sea, Essex; norra Lincolnshire; sydvästra London; och Surrey. I Surrey hördes ljuden i djupliggande kritgrottor; de hördes också vid bottnen av en kolgruva i Yorkshire.

Wilkins citerar ur en korrespondents brev angående Chalfont-ljuden: "Ljuden hördes först i september 1953. De blev mycket hörbara omkring Jul 1953. Ljudet beskrevs som ett ihållande brummande av djupa vibrationer och jämna pulseringar. Vid vissa tillfällen höll det folk vakna om nätterna, när ljuden intensifierades till ett oväsen som från ett plan som 'varvar' upp sina motorer, eller som från en lastbil som kämpar uppför en backe. (Lägg på minnet att Satus Peak-spanaren jämförde ljuden hon hörde med en lastbil som arbetade sig uppför en backe).

Wilkins citerar korrespondentens beskrivning av ljuden som de hade lämnats honom av en granne, Mrs Craig: "Det mystiska ljudet är inte högtontigt. Mrs Craig beskriver det som ljudet av 'gigantiska hjul som roterar'. Ibland verkade det gå uppför och nedför väggarna i hennes rum. Men ljudets verkliga riktning varierar och verkar vara opåverkat av vindriktningen."

Korrespondenten går in i detalj angående sina egna erfarenheter med

ljuden:

"Det lät för mig som en **mycket tung maskin** som gick långt borta och den hade en regelbunden vibrationspuls, vilket antyder att maskinen antingen passerar genom en regelbunden vibrationsfas eller att det förekommer en regelbunden uppbyggnad av ljudvågor. Den oföränderliga tonhöjden visar att maskinen alltid går med samma hastighet. Jag känner inte till någon vanlig maskin som kan göra detta, dag och natt i månader...

"Man kan inte säga ljudets riktning. Det bara finns där. Man kan tappa det genom att flytta sig en kort sträcka från den punkt där det är hörbart. Så tillbaka till samma plats och ljudet är där igen... Det verkar totalt undflyende. Man kan röra sig bort ifrån det, men tydligen inte närma sig det bortom en viss gräns. Antingen måste det uppstå djupt under markytan, eller också - en vild förmodan - härrör det från en fjärde dimension!"

En annan korrespondent, boende i Essex, hade en liknande rapport. Ett fenomen som påminde om det i Chalfont hade hörts i Leigh-on-Sea:

"Under de senaste tolv månaderna, 1953-54, har min fru och jag hört ett märkligt ljud, intermittent men ihållande i ganska långa perioder. Det är en kombination av surrande och gnisslande ljud. Beskrivningen på mullrande lastbilar, som den nämnde om ljuden i Chalfont St. Giles passar in ganska bra. Märkligt nog hörs ljuden aldrig tidigare än omkring kl 23-23.30. Då och då är det extremt högt."

Korrespondenten uppgav att då han gick ut för att lyssna noggrannare hörde han ingenting alls.

HJÄLP BARN MED CANCER

Hur mycket framgång man än har i livet är det ändå hälsan som betyder mest. Den är en gåva som man kan visa sin tacksamhet för genom att underlätta för dem som är svårt sjuka. För barn med cancer är hälsa och liv en fråga om resurser. Vi borde alla hjälpas åt att skapa dem. Om inte vi friska ställer upp, vem skall då göra det? Kop Barn-cancerfondens märke du också! Det kostar 20 kronor och säljs bl.a. genom Husmoders-föreningarna och scouterna.

SOLSTOLLARNA

DU KAN OCKSÅ HJÄLPA GENOM ETT BIDRAG
TILL BARNCANCERFONDEN PG 90 20 90-0

Wilkins och hans korrespondent uteslöt telefonrådar, vattenledningar, flygplan, byggnadsarbete, fabriker, apparater eller järnvägsaktivitet som källor för ljuden.

Den första korrespondenten uppgav att han gjort en UFO-iakttagelse ca 6,5 km från Chalfont St. Giles på våren 1954. Medan han promenerade hem en kväll iakttog han ett "starkt ljus" med en uppskattad diameter av 6 m. Det svävade på en höjd av ungefär 150 m.

"Intensiteten hos det ljus det utstrålade var som hos en elektrisk svetslåga. Det gjorde ont i ögonen att titta på det. Ca trettio sekunder gick, sedan verkade ljuset göra ett krampartat ryck. Ett slags utbuktning eller blåsa slog ut på vänstra sidan. Jag kunde se att tingessten var en glob. Blåsan var inte lika ljusstark som huvudkroppen. En stund senare försvann ljuset."

Han rapporterade också att han sommaren 1953 såg "ett fast orange-färgat ljus som rörde sig norrut på himlen över Herts, mot en västlig bris."

ITALIEN

Här, från **TORONTO GLOBE-MAIL** (7 februari 1979), har vi en beskrivning som liknar dem som givits av personer som hört ljuden i Yakima och Chalfont:

ROM - Med tunga ögonlock av brist på sömn, försöker tusentals Rombor lokalisera källan till ett mystiskt mullrande ljud som hållit invånarna i flera områden i staden vakna varje natt i ca en vecka.

Polis, stadsfullmäktige och presen har översvämmats med telefon-samtal där folk klagat över ljudet

som har beskrivits som ljudet från en underjordisk maskin, en motorcykel eller spinnandet hos en gigantisk katt.

Ljudet hörs mellan kl 02.00 och 06.00 i helt åtskilda områden i centrum och förorter, och besvärade men skeptiska poliser har varit oförmögna att spåra upp någon källa till "il ron-ron".

Tidningen **IL MESSAGGER DI ROMA** har utlovat ett pris åt den första person som lyckas identifiera plågan.

COLORADO

1967 blev Tom Adams i Paris, Texas intresserad av det kända fallet med Appaloosa-stoet Snippy. Snippys ägare försäkrade att hästen dött under märkliga omständigheter och blivit styckad av utomjordiska varelser.

I mars och juni 1970 åkte Adams och två kamrater, Stan Ferguson och Gary Massey, till San Luis Valley nära Alamosa, Colorado, för att undersöka Snippy-fallet själva. Adams erinrade sig följande:

Under vår inledande tur till San Luis Valley 1970 berättade man för mig och mina kollegor om mystiska motorliknande ljud som verkade ut-sändas från en del av Blanca-massivet - den grupp av berg som omfattar själva Mount Blanca och ett antal andra höga toppar öster om Alamosa. Dessa berg bildar en del av San Luis Valleys östra gräns och ligger söder om Great Sand Dunes. De berg från vilka ljuden hörts erbjuder utsikt över den plats där man hittade den döda Snippy, och ljuden har rapporterats från åtminstone den tiden - jag har ännu ej spårat dem bakåt för att försöka fastställa de tidigaste rapporterna. Under den period

inom vilken ljuden hörts (sent 60-tal fram till mitten av 70-talet) har UFOs och paranormala fenomen rapporterats i dalen, plus styckade

boskapsdjur, där dessa senare nådde sin kulmen i mitten av 70-talet.

När vi campade på den västra sluttningen till Sangre de Cristos,

UFO-Information erbjuder Bandade intervjuer

från DU-konferensen i Frankfurt, V. Tyskland, som ägde rum 26-29 okt 1989. Denna konferens var unik i sitt slag. UFO-organisationer från hela världen var under 3 dagar samlade under samma tak, och för första gången så fanns även Sovjet representerade med ett team. Det Sovjetiska teamet blev mycket uppvaktade av nyhetsmedia och andra intresserade. Där fanns många kända och okända personer som har blivit mer eller mindre omtalade i UFO-sammanhang världen över. Vill ni beställa en kopia så kryssa i den ruta som motsvarar den intervju ni vill ha, samt antal.

De personer som finns intervjuade är:

Bud Hopkins	☐	Antal
Stanton Friedman	☐	Antal
Däniken	☐	Antal
Tony Dod	☐	Antal
Fixto Pas	☐	Antal
Helga Kanert	☐	Antal
Sergej Bulantsev	☐	Antal

Samt ett föredrag av det Sovjetiska teamet ☐ Antal

Posta beställningen till oss så skickar vi mot postförskott. Priset är 30-50 kr/kassettband beroende på hur lång intervjun är. Priset är inklusive porto och pack men postförskottsavgift tillkommer. Alla intervjuer är på engelska. Glöm ej namn och adress.

Namn:

Adress:

Postnr: Stad:

JA Tack! Jag beställer enligt ovan: Namnteckning.....

nordväst om Mount Blanca och söder om The Sand Dunes, hörde vi ljuden 1970. Två eller tre nätter i följd "vevade det igång" efter midnatt och dog ut strax före gryningen. Det var inte tillräckligt högt för att höras över ljudet av ett vanligt samtal - men det lät absolut som ljudet från ett slags motor, med en antydning av ett **dynasoliknande vinande**. Andra har sagt att det ibland verkar högre om man lägger örat mot marken. Man kan lätt tänka sig att ljudet kommer från en plats under markytan, men om så verkligen är fallet förblir en ren spekulat

Adams uppger att han hörde ljuden från tid till annan vid senare besök i området. Han hörde senast ljudet i mars 1976 när han var ute och luffade ensam. "Som alltid kunde man inte riktigt bedöma varifrån ljuden kom - bara någonstans längs bergskedjan," sade han.

Stan Ferguson tillade denna information angående UFOs i området:

Vi hade slagit läger ute vid en gammal kyrkogård för pionjärer, Uracca Cemetery. Flera personer hade rapporterat att de sett runda ljusglober sväva över kyrkogården som låg ganska isolerad... Det finns en väg, Sand Dunes Road, som löpte parallellt med vår lägerplats. En kväll såg vi ett runt ljus dyka upp som om någon vridit om en strömbrytare. Från det första ljuset dök ett andra ljus upp, sedan ett tredje och ett fjärde. Det fanns ett blåvitt ljus, mindre än de andra, som kretsade runt de andra ljusen. Iakttagelsen varade ungefär 15 minuter. När vi först fick syn på ljuset över Dunes Road, satte sig Gary Massey i bilen och körde nedför bergsidan för

att ta sig en närmare titt. När han kom ner till vägen hade ljuset åter blivit ett och sedan försvunnit. Denna iakttagelse gjordes samtidigt som de hörde "motorljuden".

TEXAS

Fem hundra miles åt sydost, i Robertson County i mellersta Texas, bröt en UFO-våg ut i juni 1972 och nådde sin topp i november/december 1973. De flesta UFO-iakttagelserna gjordes i Calvert, ett litet ranchsamhälle med ca 2000 själar. Timothy Green Beckley redogjorde för händelserna där i **CALVERT, TEXAS: FLYING SAUCER WAY STATION** i tidskriften **UFO REPORT**.

Gracia Unger, redaktör på CALVERT TRIBUNE och UFOlogen Tommy Roy Blann undersökte händelserna i Robertson County. Beckley noterade att Calvert ligger mitt bland en massa viktiga rymd- och militärinstallationer. Dessa omfattar underjordiska robot-silos och armé- och flygvapenbaser. Beckley skrev:

Sannerligen, om UFO:n använder sig av detta område som bas eller mellanstation - vilket nu verkar tydligt - var gömmer de sig? Tommy Blann säger att han personligen känner till grottor som existerar under farmlandskapet i utkanten av staden. "Det finns ett komplett nätverk av grottor och tunnlar som sammanlöper någonstans under marken. En titt på geografiska översiktskartor visar att Calvert har byggts rakt ovanpå en förkastningsspricka som löper i sick-sack flera miles i alla riktningar.

Blann berättade för mig att ranchägare och bönder i området rapporterat att de hört **säregna ljud komma**

från en plats djupt under deras fötter. "Individer som bor 8 - 9 km utanför Calvert har berättat för mig hur de vid upprepade tillfällen drivits ut ur sina hem i den svala kvällsluften av **ljudet från generatorer**. Det verkar för dem som om ett stadigt brummande ljud kommer från alla håll men är högst när örat lägges mot marken. Detta stycke upplysning har fått mig att dra slutsatsen att UFO:n som opererar här omkring upprättat baser åt sig långt under jordskorpan."

Detaljlikheterna mellan Calvertljuden och dessa i Colorado och i Yakima är slående. År 1983 försåg mig Blann med ytterligare information:

De flesta "generatorljuden" noteras omkring kl 19.30, 23.30 och 02.00 och varade i ca en och en halv till två timmar på sin höjd. Ljuden var sådana att de inte kunde spåras till någon speciell plats; det var nästan som om ljuden var rörliga och ändrade läge i området under natten. Mystiska ljusblixtar på natten noteras i några av dessa områden där man hört ljuden. En blixt slog upp ur marken och spred ut sig i V-form på bråkdelen av en sekund. Ljuset var ibland rödgult och ibland silvervitt. Döda djur såsom fåglar, ekorrar etc. hittades i några av de områden där ljusblixtarna uppträtt. Det verkar som om några av fåglarna ramlade döda ned från träden. Det fanns inge tecken på hetta, som till exempel brännsår eller förkylnader.

Ljuden kunde höras mycket klart och tydligt kalla, klara, friska nätter. Ljuden var **mycket** genljundan- de i atmosfären och på föremål som

hus, träd, mark. Man kunde nästan känna hur inälvorna vibrerade inuti kroppen. Jag kan omöjligen beskriva hur det verkligen kändes och de ovanliga känslorna efteråt, d.v.s. stickningar, balansrubbingar, illamående.

Bland de fenomen som rapporterats i Calvert fanns radiostörningar, slocknande gatubelysning, djurreaktioner före och efter observationerna av UFOs, mångfärgade nattljus, föremål med avlång eller utdragen form med kupoler eller detaljer som ger en antydning av "farkost" samt 2 m långa, håriga varelser.

PUERTO RICO

År 1973 rapporterade den spanske UFO-forskaren Salvador Freixedo i **FLYING SAUCER REVIEW** om UFO-iakttagelser som gjordes i Santo Domingo och Puerto Rico under augusti, september och oktober 1972. Tidigt i december 1972 höll Freixedo ett föredrag om UFOs i en väns trädgård inför 40 personer. Freixedo uppgav att en revisor under föredraget såg ett blinkande, rosafärgat ljus ovanför huset. Efter en stund försvann det.

Några dagar senare fick Freixedo besök av en ingenjör som hade bandat Freixedos föredrag. Ingenjören spelade upp bandet, "...ett mycket märkligt och mycket högt ljud, liksom ljudet från något slags maskin som var igång i närheten av där jag stod hördes på bandet, överliggande min röst men inte helt överröstade den." Freixedo fortsätter:

Ljudet...är som från en **arbetande motor**. Dess rytm är betydligt snabbare än rytmen hos bandspelarens spolar. Då och då överröstar den mig

helt och hållet och ändras i volym vid flera ställen på bandet. Mot mitten av föredraget och efter ett ljud som ljudet av en växling blir min röst fullständigt nedtystad. Samtidigt ändras maskinljudet till ett mycket svagt pipande med en komplicerad rytm. I två minuter senare återkommer min röst och det kraftiga ljudet från maskinen är åter hörbart.

NEW JERSEY

C. Louis Wiedemann från Vestigia rapporterade i FATE om en serie märkliga händelser som inträffade 1976 i området kring White Meadows Lake i nordvästra New Jersey. Följande är speciellt träffande:

Flera personer rapporterade att de hört nattliga ljud som påminde om "byggnadsarbete under marken" och "underjordiskt maskineri". Det förekom också ljudet av en lastbil som körde uppför en backe i låg växel "men som aldrig kom upp på krönet". (Jämför med Vogels uppgift.)

Dessa besynnerliga ljud, vilka varade i hela 30 minuter, hördes alltid på natten. En hemmafru hörde lastbils ljud en natt kl 01.00; ljudet verkade komma i riktning från en högspänningsledning som löper genom skogen. Kl 03.00 samma morgon vaknade hennes man och hörde samma ljud, fortfarande brummande.

Vestigia mottog rapporter om stora, håriga, tvåfotade varelser i lantliga områden i Morris, Warren, Hunterdon och Sussex counties. Wiedemann och en kollega hörde personligen kusliga hoanden från osynliga djur som kom från den täta skog som angränsar förstaden White Meadows Lake. Man undersökte också rapporter

om UFOs, en svävande triangel, orangefärgade och vita ljus i luften, pipande ljud och skarpa blixtar som ett blixtljus som brändes av 100 m ovanför husen och träden.

PENNSYLVANIA

I över 25 år har Stan Gordon och ett nätverk av forskare samlat information om UFOs och andra anomalier i sydvästra Pennsylvania. Gordon rapporterar:

Under åren har märkliga underjordiska ljud rapporterats från olika områden i staten. Från tidigt 70-tal och fram till våra dagar har det förekommit en mängd fall med orangefärgade ljusklot... I slutet av 60-talet minns jag rapporter om underjordiska ljud runt New Kensington i Westmoreland County där ljuden verkade komma från tungt maskineri. Det har också rapporterats liknande ljud nära Derry och New Alexandria på tidigt 70-tal, flera år innan den massiva Big Foot-flappen bröt ut i samma område. Det har förekommit en del luftbävningsfenomen i detta område där marken skakade och ljus sågs vid samma tidpunkt.

KALIFORNIEN

1974 kontaktades Vogel av B. Ann Slate, en freelance-författare på ämnet UFO och Bigfoot. Innan hennes död 1978 korresponderade Vogel med Slate och försåg henne med material till artiklar om iakttagelserna på Yakima Indian Reservation. I BIGFOOT (1976), en bok Slate författade tillsammans med Alan Berry, en annan Bigfoot-forskare, för Slate fram tankarna att kanske Bigfoot bor i naturliga tunnlar som bildats för länge sedan under San Andreas-för-

kastningen. Bigfoot och varelsens spår har siktats i Big Rock Campground i San Gabriel Mountains. På campingplatsen försökte forskarna spela in underjordiska ljud på band. Slate rapporterar:

Ingenting kunde höras förutom sorns knarrande. Men när man spelade upp bandet hördes tydligt ljudet av maskineri - dessa påminde om en generator eller hydroelektrisk anläggning i arbete, men kom från någonstans under deras fötter. Ljuden är inte ihållande utan ändras svagt, som om nya växlar läggs i. Plötsligt upphör ljuden. Från bandet hörs en sträng, nästan datorliknande röst som viskar någonting som låter som "Håll er borta! Vi vill inte..." Och efter detta tonar rösten bort.

Slate rapporterar två andra med dessa ljud. I mars 1975 mottog hon ett brev från ett vittne i Cedar City, Utah:

Min fru och jag flyttade in i en bergsstuga 70 miles (ca 11 mil) från Cedar, högt uppe i bergen. Varje natt omkring kl 23.00 hör vi en motor som är igång, men den verkar befinna sig långt borta och kör hela natten.

Vittnet undrade om ljuden härrörde från något gruvarbete, men eftersom ljudet hördes i veckoslutet när gruvbolaget hade stängt, uteslöt han den möjligheten.

I den tredje rapporten uppgav en kanadensare att han under en jakttur 70 mil norr om Montreal på natten hört ett ljud som "verkade komma från jordens inandöme. Det lät som maskineri, detsamma som man hör om man befinner sig i en maskinfabrik." Närmaste stad låg 38 mil bort; vittnet uteslöt fordon och vattenfall.

PINE BUSH, NEW YORK

Ellen Crystall i New Milford, New Jersey rapporterar sig ha observerat och fotograferat UFOs nära Pine Bush, New York sedan 1980. Hon uppger att hon känt varm luft "ventileras" från en underjordisk installation där UFO:n landar. En kväll passerade hon ett fält där "borrning" pågick:

...borrningen var så hög att med rutorna uppvävade och luftkonditioneringen på trodde jag nästan det var transformatorn på en stolpe jag passerade. Men någonting "klickade till" i hjärnan och jag stannade, körde in till vägkanten, vevade ned sidorutan och hörde klart något i stil med ett pneumatiskt borr från den täta skogen bakom det lilla fältet...

Jag mottar rapporter från hela landet om underjordisk borrning i skogarna mitt i natten, och generatorljud som tydligen kommer från en plats under markytan där det inte förkommer något byggnadsarbete. I Pine Bush-området verkar det många gånger förekomma "byggnadsarbete" hela natten och när man kommer nära så slocknar lysena.

MÖNSTER

På alla platserna (förutom Italien) rapporterades UFOs under den period ljuden hördes. Rödorangelysande klot har siktats i Yakima och Pennsylvania; orangefärgade och vita "ljus" (vars exakta form ej uppgivits) har siktats i Yakima och i England, Colorado, New Jersey och Pennsylvania. "Håriga varelser" har rapporterats i Yakima, Texas, New Jersey, Pennsylvania och Kalifornien. Förkastningsprickor förekom-

mer i Yakima, New Jersey, Pennsylvania och Kalifornien. Italien är ett vulkaniskt, jordbävningssatt land (vilket gäller det mesta av medelhavsområdet).

EN FÖRKLARING?

Orsakas ljuden av seismiska processer? The Tectonic Strain Theory (IST) of UFOs som utvecklats av neurofysiologen Michael Persinger (och tolkats geofysiskt av John Derr vid U.S. Geological Survey) framlägger ett scenario för att förklara UFOs. Kanske IST kan peka mot en möjlig förklaring på vissa föremål - men sannerligen inte farkoster eller håriga varelser.

I sin mest nakna form står IST för UFO-"luminositeter" (det vill säga nattliga ljus) som resultatet av elektromagnetiska fält eller elektroner som frigöres ur klippor under perioder av ökande tektonisk spänning. Energin joniserar gaser i atmosfären och på något sätt bildas ett klot av ljus, vanligtvis rödorange. Så småningom utlöses det underjordiska tektoniska trycket i en jordbävning och luminositeterna försvinner. Låt oss i stället för att beskriva ST:s alla krångligheter notera att teorin förutsäger uppträdandet av luminositeter i jordbävningssatts förkastningsregioner.

Geofysikerna vet att flera olika typer av energivågor bildas vid jordbävningar - P-, S- och Rayleighvågor. P-vågor färdas genom solid berggrund, vulkanisk magma eller havsvatten. en bråkdel av dem kommer djupt nedifrån jorden och när atmosfären där djur och människor hör dem på mer än 15 Hertz. Helmut Tributsch tror att förnimbara jord-

bävningsljud kan börja sekunder innan skakningarna - och bör kunna uppfattas utan att det förekommer några markrörelser. ett intressant faktum på så sätt att redogörelserna för underjordiska ljud som citerats här uppfyller detta kännetecken.

Brandspanarna i Yakima rapporterade emellertid att de vid vissa tillfällen känt av jordbävningar utan de åtföljande ljuden:

(1) Satus Peak, omkring midnatt den 25 juni 1981. "Jag tyckte att jag kände ett skalv, en liten jordbävning."

(2) Sommaren 1982. Satus Peak-spanaren hörde underjordiska ljud och senare den sommaren "studsade" hon ned från bänken hon satt på. (Intressant nog inträffade den 1 februari 1981 ett jordskalv på 3,8 på Richterskalan en tiondels km under Toppenish Ridge i trakten av Mill Creek Guard Station där underjordiska ljud hörts tidigare.)

(3) Sopelia, kl 22.51 den 15 september 1983. Brandspanaren låg vaken i sängen och kände av ett skalv i 15-20 sekunder.

(4) Satus Peak, kl 21.30 den 2 oktober 1983. Spanaren, som låg i sängen, kände "ett lätt skalv, som en jordbävning."

Till stöd för länken mellan underjordiska ljud och seismisk aktivitet är det egendomligt att Wilkins noterar att man kl 03.38 den 23 december 1953 "hörde en kraftig explosion i hela södra och västra London". Han rapporterade i **FLYING SAUCERS ON THE ATTACK** att mystiska underjordiska ljud var "mycket märkbara både före, under och efter Julen 1953" - perioden för den oförklarliga ljudbangen.

Detta kan väl jämföras med en

"ljudbang" som hördes den 5 februari 1989 söder och väster om Greensburg i Westmoreland County, Pennsylvania, där Stan Gordons forskningsgrupp har sitt högkvarter.

Detta var inte första gången en mystisk "ljudbang" hördes i Westmoreland County. Den 26 september 1965 skakade "dånande explosioner" countyts centrala delar. Husen skakade från Uniontown till Irwin; porslinet skallrade i skåpen. Mest talande var kanske denna rapport: "...blixtar och en röd glöd sågs på den västra delen av himlen vid tiden för de förmodade explosionerna." Det förekom också pressrapporter om "två på varandra följande bangar, den första ljudligare än den andra." Dessa beskrivningar pekar mot skalvaktivitet och jordbävningssljud.

Intressant är att en sträcka av Allegheny Mountains förberg vid namn Chestnut Ridge löper från West Virginia upp genom Westmoreland County i Pennsylvania. Sedan 1972 har UFOs och Bigfoot rapporterats längs denna bergskedja. Och längs kedjan finns en större förkastningslinje.

En ytterligare vink att maskinliknande underjordiska ljud kan vara en del av underjordisk, seismisk aktivitet är Wilkins rapport om den plötsliga, samtidiga panikrusningen hos hundratals får från fällor och lador i Chiltern Hills i Chalfontområdet den 25 oktober 1889. Panikrusningen inträffade över en region på ca 100 km². Tributsch citerar många exempel på djurreaktioner till icke förnimbar seismisk aktivitet.

En kväll första veckan i april 1976 märkte föreståndaren på en ranch söder om Toppenish Ridge i Yakima-reservatet att hästarna verkade

nervösa. Sedan, sent på natten, råkade hästarna i panik och skenade genom och över inhägnadens stängsel och genom flera andra stängsel i det omedelbara området. Hans egen häst sprang över 1,5 km innan den stannade i en corral vid en övergiven får-farm. De andra hästarna befann sig i ett framskridit tillstånd av fruktan. Det är möjligt att de reagerade på seismiska vibrationer som ej är förnimbara hos människor.

En annan möjlighet att betänka är förmågan hos människor att "höra" mikrovågor. I Paul Brodeurs **THE ZAPPING OF AMERICA** (1977) beskrivs Allan H. Freys arbete. Frey fann att människor förnimmar mikrovågor på frekvenser från 300 till 3000 megahertz. Beroende på pulsens bredd och dess repetitions-hastighet, upplevdes radiofrekvensljuden som surrande, tickande, väsande eller knackande. Tyvärr verkar inte dessa förnimmelser analoga med "maskin"-dragen hos ljuden i denna uppsats. Jordbävningar är emellertid kända att utsända elektromagnetisk strålning.

JÄMFÖRELSE MED KÄNDA LJUD

Om de maskinliknande, underjordiska ljuden har seismiskt ursprung så är chansen stor att den etablerade vetenskapliga litteraturen innehåller referenser till dem. Sådana referenser kan hittas i William R. Corliss' **HANDBOOK OF UNUSUAL NATURAL PHENOMENA** (1977) och **EARTHQUAKES, TIDES, UNIDENTIFIED SOUNDS AND RELATED PHENOMENA** (1983).

En mängd olika ljud föregår jordbävningar. Dessa är typiskt beskrivna som skallrande, susande eller vindlika ljud, mullrande, väsande, dånande eller explosiva. I somliga fall har vittnen (från 1800-talet)

beskrivit ljudet som föregår ett skalv som "en droska som passerar förbi på en stenlagd väg." Corliss tar också med referenser till låga, dova bangar eller detonationer. Klassificerade som "water guns" och "land guns" är dessa multipelurladdningar som sker i följd och är anknutna till havskuster, flodmynningar, sjöar eller landvattenområden där enligt Corliss underjordiska krafter långsamt spräcker och malar sönder berggrunden.

Fastän dessa beskrivningar stämmer ganska väl med några av ljuden i Yakima, Chalfont och Pennsylvania (mullranden och "ljudbangar"), är det svårt att säga om de har något samband med de maskinliknande, underjordiska ljuden - ljud som inte föregick några förnimbara jordskalv.

Jag fann emellertid i Corliss' bok minst två referenser till maskinliknande ljud:

1928 i Seskin (Skottland?) hördes den lokalt kända "vinden i bergen" av två personer. De beskrev den "som ljudet av en arbetande motor... Den var ihållande, variationsfri med undantag av ljudstyrkan, och utan någon form av pulseringar. På eftermiddagen lät det som vindruschet från ett tåg som kör genom en tunnel i närheten." Vittnena klassificerade ljudet som ett "meteorologiskt fenomen."

I libyska öknen 1909 hördes ett ljud som startade omkring kl 19.30 och höll på i intervaller till omkring kl 20.00. "Det förekom två distinkta ljud; det ena lät ungefär som vinande telegraftrådar och det andra var ett djupt pulserande ljud som påminde om efterklangen från 'Big Ben'... Det var svårt att be-

döma varifrån ljudet kom..." Corliss undrar om fenomenet orsakades av blåsande sand, mikroseismisk aktivitet eller elektrostatiske urladdningar från sanddynerna.

SLUTSATS

Jag har inte i detalj redovisat skalvhistorien och bristerna i resonemanget om förkastningar och underjordiska ljud. Att påstå att tektoniska spänningar skulle ge upphov till farkostliknande UFOs, Bigfoot-varelser och andra anomala manifestationer, inklusive kidnappingsrapporter vore rent löjligt.

Den envisa upprepbarheten och inre överensstämmelsen i dessa underjordiska rapporter - utgående ur vitt åtskilda geografiska områden men ändå sammanknutna till huvudtråden av förkastningar och i vissa fall skalv och deras besläktade symtom (dundrande ljud, t.ex.) - visar inte enbart att fenomenet underjordiska ljud är verkligt, utan ställer också frågan varför UFOs och andra märkliga fenomen koncentreras ens i korta perioder i dessa jordbävningsutsatta områden. En ren tillfällighet? Har dessa ljud ett seismiskt ursprung, eller något helt annat? Kan det verkligen finnas, eller ha funnits, underjordiska baser i dessa områden?

Jag skulle vilja höra från alla som har upplysningar om underjordiska ljud. Adressen är:

14120 S.W. 97th Place, Tigard, Oregon 97224.

KÄLLA: INTERNATIONAL UFO REPORTER,
NOVEMBER/DECEMBER 1989,
VOLUME 14, NUMBER 6

Översättning:
T. Sören Andersson

Expedition till Anomaliernas zon

(ur Komsomol'skaja Pravda)

Anomaliernas zon, där det oförklarliga inträffar, ligger i Perm-området, strax väster om Uralbergen, berättar Jurij Belikov i en lång artikel. Zonen upptäcktes av geologen Emil Batjurin från Perm, när han en höstdag 1983 fick se en mörk cirkel i en glänta med snö runt omkring. Marken var inte bränd utan utjämnad som av ett jättelikt strykjärn. Cirkeln var 62 m i diameter. Mark- och växtprover visade förekomst av grundämnen som zirkon, yttrium, skandium och rhenium. Ingen förhöjd radioaktivitet kunde konstateras.

Små expeditiionsgrupper under ledning av Eduard Jermilov från Gorkijavdelningen av den allunionella kommissionen för anomala fenomen skickades ut för att fråga ut lokala vittnen, observera och fotografera samt genomföra medicinska experiment. Slutsatsen var entydig: UFOs och apelsinliknande klot hade iakttagits och folk klagade över huvudvärk, feberanfall och svullna ben, precis som Batjurin hade gjort.

Det blev en stor expedition där medlemmarna hade olika uppgifter och kom från flera olika städer runt om i Sovjet. Den delade upp sig i tre grupper. En grupp stannade vid den jaktstuga där Belikov vid ett tidigare tillfälle tagit det (tyvärr något otydliga) fotografi som syns här bredvid (för otydligt för att reproducera här, tycker Sören). En annan grupp tog position på en höjd och den tredje gruppen slog basläger vid floden Slyvas strand.

Med hjälp av ett instrument som kallas biofältmätare konstaterade Belikov och en annan entusiast en kväll i baslägret att något var i görningen. Belikov plockade fram kameran och tog ett kort med blix. Som ett svar på blixten visade sig ett ljussken där biofältmätaren hade upptäckt något underligt. Alla började fotografera och varje blix fick ett eget "eko" tills det hela började likna ett diskotek mer än en forskningsexpedition, som Belikov själv uttrycker det. Det konstiga var att endast en av filmerna visade någonting när de framkallades, nämligen en hel klase eldklot. De övriga var helt blanka.

Även gruppen vid jaktstugan lyckades dock få något att fastna på pläten, och detta något var en mängd svarta klot med "slöja" och lysande "saturnusringar".

Annars gick det illa för blixtrustningen. Ur en kom det rök och det visade sig att en säkring gått och en kopparledning smält. "Det är egentligen omöjligt", menade fotografen. Lika illa gick det för en videokamera.

En av deltagarna genomförde ett tidsexperiment. Han placerade en vanlig klocka i en termos och satte ut den på en av platserna i zonen. Den saktade sig med nästan sex timmar.

Slutligen relaterar Belikov en berättelse av delegationsmedlemmen Pavel Muchortov som förtjänar att återges i sin helhet:

"En dag kände jag liksom inre puffar, jag drogs mot det håll där jag hade sett tefatet. På natten beslöt jag gå dit. Det var ingen behaglig känsla - något tryckte liksom på benen och ville inte ge sig. Min kollega Inga Upeniks händer darrade som om de fått en elchock. Det kändes som om jag pumpades upp med positiv energi, som att stå med slutna ögon framför en reflektor. Tre hundra meter bort fick vi se två lysande ögon ungefär två meter ifrån varandra. Ögonen svävade sakta uppåt och förvandlades till en lysande kvadrat, diagonalt överkorsad. Sedan började två till fyra meter långa figurer framträda i mörkret på ett rakt led. Inuti var figurerna voluminösa och liksom upplysta. Jag började ställa tysta frågor till dem. De korta svaren kom ut i form av lysande bokstäver, som bildade ord.

-Varifrån kommer ni?

-Stjärnbilden Vågen, den röda stjärnan är vårt hem.

-Vad vill ni?

-Det beror på centrum. Vi styrs av ett centralt system.

-Kan ni ta mig med till er planet?

-Ja, men då kan ni aldrig återvända och det är farligt för oss.

-På vilket sätt?

-Tankebakterier".

Belikov gör sedan det förbehållet, att ett par av i högsta grad jordiskt ursprung faktiskt befann sig på platsen för mötet och att Inga Upenik varken vill bekräfta eller dementera Pavels berättelse. Geologen Emil Batjurin är däremot övertygad om att en telepatisk kontakt verkligen ägde rum och hänvisar till andra underliga ljussignaler i form av figurer och tecken på tälten. En biolog i sällskapet menar att fenomenet var en produkt av en särskild biocoenos, en samling levande organismer som bildar en superbiologisk enhet, lagbunden för naturen men omöjlig för oss att föreställa sig.

SAF Bulletin, Volym 22, 1990. Nr.2.

**Har du haft någon
UFO-upplevelse?**

Kontakta UFO

Information Box 9109

580 09 Linköping.

På nästa sida kan du se priserna.

85

ARIKJET FÖR UFO-FORSKNING

BOX 11027

600 11 NORRKÖPING

B FÖRENINGSS- BREV

**Stöd UFO-Information med att
beställa någon av nedanstående
artiklar.**

Klisterdekal	5 kr.
Provex UFO-Inf.	10 kr
Fyrfärgsposter	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer 10år	35 kr
Vit T-shirt storlek S,M,L,XL	65 kr
Äldre årgång UFO-Inf. pris beroende på årgång.	

Rapportformulär (Gratis) Ange antal.

**Rekvirera genom att skriva inbelopp och artikel på postgiro nr:
429 78 45-2**

Glöm ej namn och adress

UFO-INFORMATION

**Box 9109,
580 09 Linköping**